

פרשת אמור

מקודשים לה' מבטן

אנחנו קוראים ציונים מיוחדים על התקדשות הכהנים ושמירתם מטומאה והציווי הזה בפנימיות **בפרשתנו** שייך לכל אדם מישראל וכן מצינו שכתוב בגמרא: 'ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן, עובדי כוכבים **סירומח רשב**' שלא עמדו על הר סיני לא פסקה זוהמתן'. גוי לא יכול להתקדש כמו שכתוב בתורה: סדאוו סייח ילעב לש הדוגא ואובי, הלצה ואיבי נכסמ עבטי אוה, הווקמל רומח סינכי סדא סא. **בשרם** הזה ילך לבית סוהר, כי הוא הטביע חמור. הגוים הם אותו דבר, לא משנה כמה שהם רוחצים את הפנים כל בוקר ומתפללים חמש תפילות ובערך כל יום יש להם 'כיפור', אבל משהו השתנה? לא השתנה כלום! **אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום** אפילו הנביא שלהם, אתונתו העידה עליו עדות כתובה: "תא אצומ וניא סימעפש, סייג לש תואקדנופב ידוהי לש המהב תונחהל רוסאש, הכלהב בותכ נכל. **הזה**" אשתו ובא על בהמתו של ישראל. פשוט לא שייך קדושה באומות העולם! כל עם דחה את התורה מהסיבות שלו. ה' לא הכריח אותם חלילה, אבל בגלל זה לא פסקה זוהמתן. וזוהי ההבדלה בינינו לבינם סא - הכלהה יפל. "**סינהכ תכלממ יל ויהת סתאו**", "**יל תויהל סימעה נמ סכתא לידבאו**" כמו שכתוב: אדם אמר לאישה - 'הרי את מקודשת בטבעת זו', היא לא מקודשת, כי החתן שכח לומר 'לי'. מסופר שפעם אחת האדמו"ר הזקן יצא מחדרו לכיוון המטבח. היו שם כמה שכנות מדברות עם הרבנית, והאדמו"ר הזקן שמע שהיא אומרת להן - 'שלי ככה אומר'. היא הייתה מתביישת להגיד בעלי, היא הייתה מאוד נקייה וזהירה. כשהאדמו"ר שמע כך הוא התעלף. הוא חשב לעצמו - בשביל טבעת אחת שהבאתי לה לפני כמה שנים נהייתי שלה? המעשה הזה צריך לגרום לנו לחשוב איך אנחנו צריכים להרגיש כלפי ה' יתברך אחרי שהוא נתן לנו תרי"ג מצוות!

